PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/1429

ze dne 26. srpna 2015

o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]), a zejména na článek 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Prozatímní opatření

(1) Prováděcím nařízením (EU) 2015/501 ([2]) (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila Komise prozatímní antidumpingové clo na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) a Tchaj-wanu (dále společně jen „dotčené země“).

(2) Komise zahájila toto šetření na základě podnětu podaného dne 13. května 2014 sdružením Eurofer (dále jen „žadatel“) jménem výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli v Unii. Žadatel představuje přibližně 50 % celkové výroby plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu uvedeného výrobku a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

1.2. Celní evidence

(3) Na základě podnětu žadatele podporovaného požadovanými důkazy přijala Komise dne 15. prosince 2014 prováděcí nařízení (EU) č. 1331/2014 ([3]), kterým se zavádí celní evidence dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z ČLR a Tchaj-wanu, a to počínaje dnem 17. prosince 2014 (dále jen „nařízení o celní evidenci“).

(4) Zúčastněné strany tvrdily, že rozhodnutí týkající se celní evidence dovozu bylo neodůvodněné, jelikož nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 14 odst. 5 základního nařízení. Tato tvrzení však nebyla doložena ani se nezakládala na věcných důkazech. V době přijetí rozhodnutí o celní evidenci dovozu měla Komise dostatečné důkazy *prima facie* odůvodňující potřebu celní evidence dovozu: dovoz z těchto zemí a jeho podíl na trhu se totiž prudce zvýšil. Tvrzení v tomto ohledu bylo proto nutno odmítnout.

1.3. Následný postup

(5) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo rozhodnuto o uložení prozatímních antidumpingových opatření (dále jen „zveřejnění prozatímních zjištění“), předložilo několik zúčastněných stran k těmto prozatímním zjištěním písemné připomínky. Jeden čínský vývozce, jeden tchajwanský výrobce a žadatel požádali o slyšení v přítomnosti úředníka pro slyšení v obchodních řízeních a ve dnech 24. dubna 2015, 27. dubna 2015 a 7. července 2015 jim bylo vyhověno. Úředník pro slyšení v obchodních řízeních byl rovněž připraven ověřit na žádost kterékoli zúčastněné strany, jak použily útvary Komise odpovědné za vedení vyšetřování, důvěrné informace.

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

([2]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/501 ze dne 24. března 2015 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 79, 25.3.2015, s. 23).

([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1331/2014 ze dne 15. prosince 2014, kterým se zavádí celní evidence dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 90).

(6) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, jež považovala za nezbytné ke konečným zjištěním. Byly zváženy ústní a písemné připomínky zúčastněných stran a na jejich základě byla prozatímní zjištění podle potřeby upravena.

(7) Mimoto se uskutečnily inspekce na místě v prostorách těchto společností:

Výrobci ze srovnatelné země:

— AK Steel Corporation, Ohio, USA

— NAS North American Stainless, Kentucky, USA

Dovozci, kteří nejsou ve spojení:

— Acciai Vender S.p.A., Parma, Itálie

— Inox Market Service S.R.L, Padova, Itálie

— Nova Trading S.A., Torun, Polsko

Uživatelé:

— Franke S.p.A., Peschiera del Garda, Itálie

— Indesit Company S.p.A., Fabriano, Itálie

(8) Všem zúčastněným stranám byly sděleny základní skutečnosti a úvahy, z nichž vycházel záměr uložit konečné antidumpingové clo na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z dotčených zemí a zajištění konečného výběru částek prostřednictvím prozatímního cla (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem účastníkům řízení byla poskytnuta lhůta, během níž mohli k uvedeným konečným informacím předložit svá stanoviska.

(9) Připomínky předložené zúčastněnými stranami byly zváženy a případně vzaty v úvahu.

1.4. **Výběr vzorku**

(10) Jedna společnost napadla zjištění ve 14. bodě odůvodnění prozatímního nařízení s tím, že není vyvážejícím výrobcem. Tato společnost však neposkytla žádné další informace, které by mohly změnit postoj, jenž Komise zaujala v prozatímním nařízení, jak je uveden v 14. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(11) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se metody výběru vzorku výrobců v Unii, vyvážejících výrobců v ČLR a na Tchaj-wanu a dovozců, kteří nejsou ve spojení, prozatímní zjištění v 7. až 22. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

1.5. **Období šetření a posuzované období**

(12) Jak je uvedeno v 25. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 (dále jen „období šetření"). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2010 do konce období šetření (dále jen „posuzované období").

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Úvod**

(13) Jak je uvedeno v 26. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dotčeným výrobkem jsou ploché válcované výrobky z korozivzdorné oceli, dále již neupravené, pouze válcované za studena (úběrem za studena) pocházející z Číny a Tchaj-wanu, v současnosti kódů KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 a 7220 20 89 (dále jen „dotčený výrobek").

(14) Ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli mají širokou škálu použití, například při výrobě domácích spotřebičů (například vnitřních částí praček a myček nádobí), svařovaných trubek a zdravotnických prostředků, jakož i v potravinářském a automobilovém průmyslu.

(15) Šetřením bylo prokázáno, že různé druhy dotčeného výrobku mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a používají se v podstatě ke stejným účelům.

2.2. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(16) Zúčastněné strany zopakovaly svá tvrzení, která byla předložena v prozatímní fázi, že úzké a precizní pásky by měly být z působnosti šetření vyloučeny. Zopakovaly své tvrzení, že Generální ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž ve své analýze ve věci spojení podniků Outokumpu a INOXUM rozhodlo o vyloučení tohoto typu výrobku z příslušného výrobkového trhu ([1]). Zúčastněné strany dále tvrdily, že jak na straně nabídky, tak na straně poptávky jsou „standardní" ploché za studena válcované výrobky a precizní pásky vzájemně nahraditelné jen v omezené míře. Jak však již bylo uvedeno v 31. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, trh se v antidumpingovém případě vymezuje podle fyzikálních vlastností dotčeného výrobku, a nikoli podle nahraditelnosti na straně poptávky a nabídky.

(17) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zopakovala své tvrzení, že vymezení trhu v případě spojení má význam pro definici výrobku v antidumpingovém případu. Na podporu tohoto argumentu uvádí, že kromě fyzikálních, technických a chemických vlastnosti výrobku mohou orgány EU zohlednit vícero faktorů, jako jsou použití, zaměnitelnost, vnímání spotřebitelem, distribuční kanály, výrobní proces, výrobní náklady a kvalita. První čtyři parametry, „použití, zaměnitelnost, vnímání spotřebitelem a výrobní proces" jsou prý synonymem poptávky a nahraditelnosti na straně nabídky.

(18) Bez posouzení tvrzení, zda je „použití, zaměnitelnost, vnímání spotřebitelem a výrobní proces" skutečně synonymem poptávky a nahraditelnosti na straně nabídky, seznam výše uvedených prvků přesahuje tato čtyři kritéria. Tvrzení, že definice trhu v případě spojení má význam pro definici výrobku v antidumpingovém případu tedy nelze přijmout.

(19) Po poskytnutí konečných informací jiná zúčastněná strana tvrdila, že při posouzení, zda by precizní pásky měly spadat pod definici dotčeného výrobku, by se mělo zvažovat, že výrobní odvětví Unie nebylo údajně schopno „v minulosti" prodávat tento typ výrobku. V tomto ohledu 30. bod odůvodnění prozatímního nařízení jasně uvádí, že výrobní odvětví Unie je schopno plně zásobovat tento segmentu trhu. Bez přesnější definice výrazu „v minulosti" není možné ověřit, zda je toto tvrzení věcně správné či dokonce relevantní. Precizní pásky mají každopádně stejné základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti jako dotčený výrobek.

(20) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že i kdyby dovoz speciálních výrobků představoval méně než 1 % celkového dovozu, tím, co Komise uvedla v 101. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, údajně diskriminovala část trhu, protože je nevyloučila z definice výrobku. Tato strana tvrdila, že společnosti, které se zabývají speciálními výrobky, pro ně údajně nenajdou jiné dodavatele. Žádné další odůvodnění nebylo poskytnuto.

(21) V této souvislosti je třeba uvést, že tvrzení v 101. bodě odůvodnění prozatímního nařízení je vytrženo ze svého kontextu. Toto tvrzení bylo učiněno v kontextu souhrnného hodnocení dovozu z ČLR a Tchaj-wanu, a nikoli ve vztahu k definici výrobku, který je předmětem šetření. Je totiž nesporné, že tyto speciální výrobky mají stejné základní fyzikální vlastnosti jako „standardní" ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli.

(22) Komise proto tato tvrzení odmítla a rozsah definice výrobku, který je předmětem šetření, ponechala beze změny.

2.3. **Závěr**

(23) Zjištění uvedená ve 26. až 32. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

([1]) Rozhodnutí Komise ze dne 7. listopadu 2012 určené: společnosti Outokumpu OYJ, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP (věc COMP/M.6471 – Outokumpu/INOXUM).

3. **DUMPING**

3.1. **ČLR**

3.1.1. *Zacházení jako v tržním hospodářství*

(24) Jak je objasněno ve 34. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, žádný z dotčených vyvážejících výrobců v tomto šetření nepožádal o zacházení jako v tržním hospodářství.

3.1.2. *Srovnatelná země*

(25) V prozatímním nařízení byly v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení vybrány za vhodnou srovnatelnou zemi Spojené státy americké (dále jen „USA“). Dva vyvážející výrobci tvrdili, že USA nejsou vhodnou srovnatelnou zemí za účelem stanovení běžné hodnoty, protože výrobní proces a používané suroviny se v ČLR a v USA liší. Jeden vyvážející výrobce navíc uváděl, že Tchaj-wan je lepší volbou srovnatelné země, jelikož výrobní náklady čínských oceláren se mnohem více blíží výrobním nákladům tchajwanských oceláren než oceláren v USA. Podle vyvážejícího výrobce je to proto, že velcí tchajwanští výrobci plochých za studena válcovaných výrobků využívají velká množství meziproduktů, a sice černé svitky z ČLR. Ty jsou vyrobeny ze surového niklu, tedy ze suroviny, která se používá téměř výlučně jen v ČLR. Jiný vyvážející výrobce tvrdil, že výrobci v USA jsou tím či oním způsobem ve spojení s některými výrobci v Unii a že skutková zjištění týkající se velikosti trhu v USA jsou nepřesná.

(26) Rozdíly mezi USA a ČLR v získávání niklu, jedné z hlavních surovin při výrobě plochých za studena válcovaných výrobků, skutečně existují. Třebaže v obou zemích používají výrobci plochých za studena válcovaných výrobků určité množství užitkového niklu, hlavním zdrojem niklu v USA a surového niklu v ČLR je korozivzdorný ocelový šrot. Takový rozdíl však nemůže způsobit, že USA se v tomto případě stanou nevhodnou srovnatelnou zemí, jelikož konečné výrobky vyráběné v USA a v ČLR jsou pořád srovnatelné, jak bylo zjištěno v 29. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a znovu v 15. bodě odůvodnění výše. Jak je vysvětleno v 39. a 40. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, USA jsou považovány za vhodnou srovnatelnou zemi na základě určitých kritérií. Vzhledem k velikosti a úrovni hospodářské soutěže na trhu plochých za studena válcovaných výrobků v USA a rovněž s přihlédnutím k dostupné spolupráci pouze dvou zemí, rozdíly v získávání niklu a ve výrobním procesu nevyvracejí výběr USA. Na druhé straně argument založený na využívání surového niklu a souvisejícím výrobním postupem v ČLR ovlivňuje vhodnost Tchaj-wanu coby alternativní srovnatelné země, stejně tak jako jakékoli jiné země na světě. Surový nikl se vyrábí a v důsledku vývozních překážek se s ním obchoduje a používá se téměř výhradně v ČLR. Z toho vyplývá, a bylo i zjištěno, že surový nikl se nepoužívá na Tchaj-wanu, tedy v alternativní srovnatelné zemi. Hlavní suroviny používané při výrobě dotčeného výrobku na Tchaj-wanu jsou užitkový nikl a (jak uvedl jeden vyvážející výrobce) černé svitky nakupované především z ČLR. Jak je rovněž uvedeno v 39. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, suroviny používané v USA a na Tchaj-wanu jsou v zásadě stejné. V souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení lze navíc požadovat úpravy za účelem zohlednění určitých rozdílů, za předpokladu prokázaného cenového efektu a prokázané oprávněnosti úpravy s přihlédnutím k použití srovnatelné země podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

(27) Zadruhé, co se týče výrobních nákladů tchajwanského výrobce, který používal černé svitky zakoupené z ČLR, jak je objasněno ve 76. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dotyčné černé svitky byly zakoupeny od dodavatele ve spojení v ČLR. Byl to jediný případ v šetření, kdy byly černé svitky z ČLR použity ve velkém měřítku. Ve svém výpočtu Komise nahradila náklady nakoupených cívek vlastními výrobními náklady společnosti. Jinými slovy, kupní ceny černých svitků, které údajně odrážely výrobní náklady v ČLR, byly nahrazeny výrobními náklady na Tchaj-wanu, kde se surový nikl nepoužíval. Tvrzení, že použití černých svitků vyrobených v ČLR ze surového niklu sbližuje výrobní náklady na Tchaj-wanu a v ČLR, je proto neodůvodněné.

(28) Za třetí, jeden z výrobců v USA je ve spojení s výrobci v Unii. Tento vztah však není relevantní pro účely tohoto šetření. Komise konstatuje, že i kdyby byli výrobci ve srovnatelné zemi ve spojení s výrobci v Unii, taková vazba neruší platnost ani neovlivňuje stanovení běžné hodnoty na základě ověřených údajů. Kromě toho neexistuje žádný zvláštní důvod pro zpochybnění použití údajů tohoto výrobce ve srovnatelné zemi. Toto tvrzení se zamítá.

(29) Začtvrté, tvrzení, že by skutková zjištění týkající se velikosti trhu v USA byla nepřesná, nebylo dále doloženo. Toto tvrzení se proto zamítá.

(30) S ohledem na výše uvedené se zamítá námitka, že USA není vhodnou srovnatelnou zemí. Prozatímní zjištění uvedená ve 39. až 40. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

(31) Komise potvrzuje výběr USA coby srovnatelné země ve smyslu čl. 2 odst. 7 základního nařízení.

(32) Dvě zúčastněné strany zopakovaly své námitky proti použití USA jako srovnatelné země a trvaly na tom, že výrobní proces výrobců v USA se nepodobá výrobnímu procesu některých čínských výrobců, a navrhly opět Tchaj-wan.

(33) Komise pečlivě analyzovala další připomínky týkající se možné volby Tchaj-wanu za srovnatelnou zemi místo USA. Komise se domnívá, že tyto námitky nepřinášejí žádné nové zvláštní argumenty, a potvrzuje tedy argumentaci uvedenou v 25. až 29. bodě odůvodnění výše.

3.1.3. *Běžná hodnota*

(34) Jelikož ke stanovení běžné hodnoty nebyly předloženy připomínky, zjištění uvedená v 43. až 49. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

Vývozní cena

(35) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky ohledně určení vývozních cen, 65. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

3.1.4. *Srovnání*

(36) Dva vyvážející výrobci namítali, že pokud USA zůstanou srovnatelnou zemí, měla by se provést úprava z důvodu odlišných použitých surovin. Jeden vyvážející výrobce uvedl, že jeden z výrobců v USA má dodatečné náklady související s vnitřní dopravou. Vyvážející výrobce tvrdil, že by to mělo vést k úpravě běžné hodnoty. Jeden z vyvážejících výrobců uvedl, že při stanovení běžné hodnoty Komise zapomněla na parametry tloušťky, šířky a hran z předem definovaných kontrolních čísel výrobku (dále jen „PCN“). Vyvážející výrobce tvrdil, že tloušťka a v menší míře šířka jsou důležité faktory, neboť mají přímý dopad na výrobní náklady a ceny za tunu.

(37) Zaprvé, co se týče úpravy z důvodu odlišné suroviny, jak vyplývá z čl. 2 odst. 10 základního nařízení, výpočty dumpingu jsou založeny na ceně, a nikoli na nákladech. Rozdíly v použití surovin a ve výrobním procesu tedy nemají důsledky, ledaže se prokázal jejich vliv na ceny a úprava se ukáže jako oprávněná s přihlédnutím k použité srovnatelné zemi podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení. Všechna tvrzení týkající se úprav musí být odůvodněná. Komisi nejsou známy žádné indicie, že by odlišné suroviny a výrobní proces ovlivnily srovnatelnost cen. Vyvážející výrobce neprokázal cenový dopad používání různých surovin a úpravy proto nejsou považovány za odůvodněné.

(38) Zadruhé, podle čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení se provede úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s přemístěním daného výrobku z prostor vývozce k nezávislému kupci, pokud jsou tyto náklady zahrnuty do vyúčtovaných cen. Toto ustanovení se nevztahuje na náklady za vnitřní dopravu, a z tohoto důvodu tedy není odůvodněná žádná úprava.

(39) Zatřetí Komise konstatuje, že tyto parametry PCN byly v prozatímní fázi opomenuty, aby se usnadnilo srovnání s obdobným výrobkem ve srovnatelné zemi. Komise následně zvýšila vzájemnou shodu a povedlo se jí porovnat většinu transakcí na základě kompletních PCN včetně parametrů pro tloušťku, šířku a hrany. U transakcí, kde to nebylo možné, bylo toto srovnání založeno na co nejúplnějším kontrolním čísle výrobku (PCN). Výsledkem byla změna dumpingového rozpětí, jak je vysvětleno v 49. bodě odůvodnění níže.

(40) Dvě zúčastněné strany tvrdily, že při používání údajů z USA měla Komise provést úpravu běžné hodnoty o rozdíly v surovinách používaných v ČLR a USA. Jedna zúčastněná strana tvrdila, že surový nikl je levnější, neboť jeho obsah niklu je nízký a jeho obsah železa je poskytován zdarma. Aby prokázala, že rozdíl v nákladech na suroviny ovlivňuje ceny, tatáž strana tvrdila, že ceny na čínském domácím trhu jsou nižší než ceny v Unii a USA. Podle této zúčastněné strany nelze tento cenový rozdíl přičítat údajné subvenci, neboť Komise ukončila souběžné antisubvenční šetření proti ČLR. Jiná zúčastněná strana uvedla, že náklady a ceny spolu souvisí v ocelářském podnikání.

(41) Co se týče úpravy běžné hodnoty, Komise konstatuje, že pokud některá strana požaduje úpravy podle čl. 2 odst. 7 písm. a) nebo podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení, musí prokázat, že její žádost je oprávněná. Důkazní břemeno, že taková úprava musí být provedena, tedy nesou ti, kdo se jí domáhají. Komise musí zamítnout úpravu o rozdíly v činitelích, u nichž nebyl prokázán vliv na ceny, tedy úpravu jejich srovnatelnosti.

(42) Při srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny musí Komise vzít v úvahu rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen výrobků, a nikoli náklady vzniklé při jejich výrobě. Pokud jde o ceny surového niklu, Komise konstatuje, že podobně jako v případě surovin používaných v Unii a USA tyto ceny kopírují globální ceny niklu. I když je surový nikl levnější díky nízkému obsahu niklu, výrobci, kteří používají surový nikl, ho musely používat ve větším množství, aby si zajistili obsah niklu předepsaný pro ploché za studena válcované výrobky mezinárodními normami. Pokud jde o argument, že železo v surovém niklu je zdarma, Komise poznamenává, že ani výrobci plochých za studena válcovaných výrobků v Unii a USA neplatí plnou cenu za železo obsažené ve feroniklu. Pokud jde o srovnání domácích cen plochých za studena válcovaných výrobků v ČLR, v Unii a v USA, jako důkaz vlivu používání surového niklu v ČLR na ceny Komise poznamenává, že čínské domácí ceny odráží situaci v zemi s netržním hospodářstvím. USA je země s tržním hospodářstvím.

(43) Komise připomíná, že již dávno bylo stanoveno, že ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení nelze použít ke zrušení účinnosti čl. 2 odst. 7 písm. a) uvedeného nařízení. V tomto ohledu bylo zjištěno, že běžná hodnota stanovená ve srovnatelné zemi je plně v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 7, jak je vysvětleno v 31. bodě odůvodnění. Žádné další úpravy této již vhodné běžné hodnoty tedy nejsou podle čl. 2 odst. 7 písm. a) oprávněné.

(44) Pokud jde o argument, že nižší ceny plochých za studena válcovaných výrobků na domácím trhu v ČLR nemohou být výsledkem subvence, Komise poznamenává, že souběžné antisubvenční šetření bylo ukončeno z důvodu zpětvzetí podnětu žadatelů, a v důsledku toho nebyly vyvozeny žádné závěry ohledně subvencování. Z těchto důvodů má Komise za to, že vyvážející výrobci v ČLR neprokázali, že úprava z titulu odlišných surovin, používaných v ČLR a USA, je odůvodněná.

(45) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že když Komise srovnávala vývozní cenu s běžnou hodnotou na základě zjednodušeného PCN, měla provést úpravu za účelem srovnatelnosti cen. Tatáž zúčastněná strana tvrdila, že má omezené možnosti prokázat nebo navrhnout skutečnou míru úpravy z důvodu důvěrnosti obdržených informací od výrobců ve srovnatelné zemi.

(46) Komise připomíná, že většina vyvážených výrobků (69 %) byla srovnána na základě úplného PCN. I v rámci omezení danými ochranou důvěrných údajů výrobců ve srovnatelné zemi mohla zúčastněná strana navrhnout úpravu z titulu fyzikálních vlastností, protože znala kritéria, jež byla opomenuta, a parametry těchto kritérií předpokládané ve struktuře PCN. Jelikož nebyla podána žádná taková kvantifikovaná žádost, bylo toto tvrzení zamítnuto.

(47) Jedna zúčastněná strana se dotázala, zda výrobci ze srovnatelné země prodávali konečným uživatelům, a pokud ano, požadovala úpravu kvůli obchodní úrovni na základě PCN. Jak je objasněno v 53. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu na základě ceny ze závodu, a to na stejné obchodní úrovni. Žádné úpravy, tak jak byly požadovány, nebyly považovány za nutné. V každém případě toto tvrzení nebylo dále doloženo a muselo být odmítnuto.

3.1.5. *Dumpingová rozpětí*

(48) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, metodika použitá pro výpočet dumpingového rozpětí, jak je uvedena v 55. až 60. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzuje.

(49) S ohledem na úpravy provedené v běžné hodnotě a na zvýšené srovnání a jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, stanoví se tato konečná dumpingová rozpětí vyjádřená v procentech ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Tabulka 1

Dumpingová rozpětí, ČLR

Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	42,2
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	50,2
Ostatní spolupracující společnosti	49,1
Všechny ostatní společnosti	50,2

3.2. **Tchaj-wan**

3.2.1. *Běžná hodnota*

(50) Jak je vysvětleno v 63. až 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, použitá metoda výpočtu běžné hodnoty nebrala v úvahu domácí prodej distributorům a obchodníkům.

(51) Bylo tak učiněno s ohledem na zvláštní situaci na trhu na Tchaj-wanu, kde distributoři vyvážejí velká množství produkce, kterou vyvážející výrobci zároveň vykázali jako prodej pro domácí spotřebu.

(52) Základem a opodstatněním tohoto závěru byly dvě klíčové skutečnosti. Zaprvé, jeden z hlavních distributorů na Tchaj-wanu dále vyvážel většinu nakoupeného objemu od výrobců, a tento prodej tudíž nebyl domácím prodejem pro účely výpočtu běžné hodnoty na Tchaj-wanu. Zadruhé, z údajů o výrobě známých výrobců a z tchajwanské obchodní statistiky vyplývá, že domácí prodej vykazovaný známými vyvážejícími výrobci představoval více než 90 % vývozu do Unie a zahrnoval rovněž přibližně 50 % prodaného objemu, který byl vyvezen.

(53) Dva vyvážející výrobci zpochybnili údaje vycházející ze statistik. Tvrdili, že Komise při určování celkové tchajwanské produkce brala v úvahu pouze spolupracující společnosti s určitým podílem na vývozu do Unie. Podle dalšího argumentu by Komise měla v analýze popsané v 52. bodě odůvodnění posuzovat celkový tchajwanský statistický dovoz jako reexport.

(54) Komise zkoumala informace o výrobě a domácím prodeji od všech známých tchajwanských výrobců, které zahrnovaly rovněž informace od jednoho z vyvážejících výrobců. Cílem bylo dosáhnout co nejužšího sladění se statistickými údaji. Dodatečně získané informace oslabily výsledek analýzy popsaný v 52. bodě odůvodnění. Na základě toho bylo zjištěno, že vykázaný tuzemský prodej zahrnuje přibližně 40 % exportovaného prodeje.

(55) Pokud jde o úvahu popsanou výše v 53. bodě odůvodnění o tom, že celkový statistický dovoz je dále v plné výši vyvážen, vyvážející výrobce to nepodložil žádným důkazem. Dovoz určený na reexport spadá obvykle pod zvláštní celní režim a nezohledňuje se v statistikách obchodu jako skutečný export. Komise proto nemůže z této námitky vyvodit žádný užitečný závěr.

(56) Dva vyvážející výrobci dále tvrdili, že úroveň prodeje na domácím trhu, kterou Komise nezohlednila, nebyla úměrná procentnímu podílu uvedenému v 52. bodě odůvodnění výše. Zopakovali své tvrzení, že jim nebylo známo, kam jejich domácí zákazníci zboží dále prodají. Komise se domnívá, že neznalost konečného místa určení prodeje není rozhodující. Komise analyzovala situaci znovu na základě dostupných důkazů v současném šetření a zkontrolovala prodejní transakce, jež mají být odpovídajícím způsobem vyloučeny z určování běžné hodnoty s tím cílem, aby co nejpřesněji odrážela individuální situaci vyvážejících výrobců, jichž se týkalo šetření. Pokud to bylo opodstatněné, některé prodejní transakce, které byly v prozatímní fázi vyloučeny pro účely výpočtu běžné hodnoty, byly použity pro výpočet běžné hodnoty.

(57) Jedna zúčastněná strana zpochybnila zahrnutí domácího prodeje obchodníkům a distributorům pro účely stanovení běžné hodnoty. Argumenty v tomto smyslu byly předloženy v písemných připomínkách a během slyšení před úředníkem pro slyšení v obchodních řízeních dne 7. července 2015.

(58) Jak je uvedeno v 56. bodě odůvodnění výše, po uložení prozatímních opatření Komise pokračovala v posuzování skutečné klasifikace prodeje distributorům za účelem jejich přesnější a právně správné klasifikace coby domácího prodeje nebo prodeje na vývoz pro účely stanovení běžné hodnoty, a dále se již nespoléhala na domněnku, že veškerý prodej distributorům byl určen na vývoz. Připomínky obdržené po poskytnutí prozatímních informací byly zváženy a zohledněny byly další podrobnosti.

(59) Namísto vyloučení prodeje distributorům jako celku na základě předpokladu, že veškerý prodej distributorům byl určen na vývoz, Komise vyloučila pouze ty prodeje distributorovi, u nichž se dostatečně objektivně prokázalo, že byly skutečně vyvezeny. Komise přezkoumala vykázané dotčené prodeje a klasifikovala je jako domácí prodej nebo prodej na vývoz na základě konkrétní situace a údajů o každém z dotčených vyvážejících výrobců. Jako relevantní důkaz byla například použita existence exportně orientovaných slev. Naopak, žádnou úlohu při objektivním posuzování Komise nehrály subjektivní prvky, jako je úmysl či vědomost, nebo jejich absence.

(60) Jeden z vyvážejících výrobců napadl to, že bylo odmítnuto odečíst od výrobních nákladů určitou částku za šrot. Na podporu svého tvrzení předložil další informace vykazující v jeho tabulce výrobních nákladů ztrátu výroby jako náklady na přetváření vstupů. Podle jeho tvrzení se ztráta výroby rovná součtu nákladů na materiál nepřetvořený na konečné výrobky a výrobních režijních nákladů zaúčtovaných do ztráty výroby. Komise pečlivě prozkoumala jeho tvrzení, avšak shledala, že materiálové náklady zahrnuté do ztráty výroby jsou výrazně nižší než částka požadovaného odpočtu za šrot. Po poskytnutí konečných informací společnost zopakovala svou námitku, že hodnotu šrotu je třeba porovnat hodnotou celkové ztráty, včetně výrobní režie, která byla zaúčtována do ztráty. Komise trvá na svém postoji, tržní hodnota šrotu nemůže být vyšší než vstupní materiál. Tvrzení vyvážejícího výrobce je proto nutno odmítnout.

(61) Vyvážející výrobce navíc nedoložil své tvrzení o odmítnutí odečíst určitou částku za šrot tím, že by poskytl informace o skutečném množství materiálu, který byl spotřebován při výrobě dotčeného výrobku, které by Komisi umožnily posoudit ztrátu. Společnost tvrdila, že údaje o spotřebovaném množství a hodnotě jednotlivých druhů vstupních surovin se nacházely v pracovních výkazech předložených v průběhu inspekce na místě. Komise zjistila, že tyto údaje zahrnovaly více než jen dotčený výrobek, např. svitky válcované za tepla přetvořené a prodávané jako meziprodukty. To však neumožňuje Komisi, aby ověřila materiálové ztráty materiálu přetvořeného na šrot. Protože byla vykazována jen hodnota ztrát a šrotu, nebylo možné posoudit, zda materiál

spotřebovaný na výrobu dotčeného výrobku stačil na výrobu jak dotčeného výrobku, tak šrotu odečteného od výrobních nákladů. Proto nebylo možné spolehlivě stanovit, zda vykázané ztráty zahrnuly všechny materiálové náklady, jak se tvrdí, a jak velký by mohl být odpočet hodnoty šrotu. Vyvážející výrobce zopakoval své tvrzení po poskytnutí konečných informací, aniž přišel s novými skutečnostmi.

(62) Prozatímní zjištění uvedená v 62. a v 67. až 78. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

3.2.2. *Vývozní cena*

(63) V připomínkách po poskytnutí prozatímních i konečných informací jeden vyvážející výrobce protestoval proti vyloučení určitých prodejních transakcí na vývoz do Unie, které byly realizovány na základě vývozních licencí předložených jeho odběrateli. Vývozní licence však neumožňují určit výrobce ani prodejní transakci vykázanou vyvážejícím výrobcem. Vývozní licence kromě toho nebyly sbírány důsledně od všech odběratelů po celé období šetření. Navzdory značnému úsilí vyvážejícího výrobce nebylo možné ověřit místo určení uzavřených prodejních transakcí, které ostatně nepokrývaly celé období šetření. Pro účely výpočtu dumpingového rozpětí tedy Komise nemůže spolehlivě určit, zda tento prodej byl prodejem na vývoz. Tvrzení se tudíž zamítá.

3.2.3. *Srovnání*

(64) Jeden vyvážející výrobce požadoval úpravu o směnný kurz s použitím kurzu platného ke dni vypořádání závazku. Aby bylo možné provést srovnání podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení, byly pro všechny vyvážející výrobce na Tchaj-wanu důsledně použity měsíční směnné kurzy Evropské centrální banky. Přístup požadovaný vyvážejícím výrobcem by nebyl v souladu se základním nařízením, které vyžaduje použití směnného kurzu platného v den prodeje. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(65) Jeden vyvážející výrobce napadl použití měsíčních směnných kurzů Evropské centrální banky a požadoval její denní směnné kurzy. Vyvážející výrobce nevyčíslil, jaký rozdíl by to způsobilo. Komise použila měsíční sazby pro účely srovnatelnosti a soudržnosti, protože dumpingové rozpětí u tohoto výrobce bylo součástí jednoho dumpingového rozpětí vypočítaného pro jednu skupinu výrobců ve spojení, z níž pouze jeden požadoval použití denních směnných kurzů.

3.2.4. *Dumpingová rozpětí*

(66) S ohledem na změny provedené v běžné hodnotě a uvedené v 56. bodě odůvodnění stanoví se tato konečná dumpingová rozpětí vyjádřená v procentech ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Tabulka 2

Dumpingová rozpětí, Tchaj-wan

Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. a Yieh United Steel Corporation	6,8
Ostatní spolupracující společnosti	6,8
Všechny ostatní společnosti	6,8

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(67) Jak je uvedeno v 90. bodě odůvodnění, během období šetření vyrábělo obdobný výrobek v Unii devět známých výrobců. Tyto společnosti představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(68) Jelikož nebyly obdrženy žádné další připomínky, definice výrobního odvětví Unie uvedená v 90. až 93. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

4.2. Spotřeba v Unii

(69) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky ohledně spotřeby v Unii, prozatímní zjištění popsaná v 94. až 96. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

4.3. Dovoz z dotčených zemí

4.3.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí*

(70) Po zveřejnění výsledků šetření zúčastněné strany zopakovaly svá tvrzení, s nimiž přišly v prozatímní fázi, totiž že Komise nesprávně souhrnně posoudila účinky dumpingového dovozu z ČLR a Tchaj-wanu. Nepřišly s novými skutečnostmi odůvodňujícími toto tvrzení.

(71) Jak je uvedeno v 66. bodu odůvodnění výše, po připomínkách k poskytnutí prozatímních informací bylo zjištěno, že jeden tchajwanský vyvážející výrobce dumping neprovádí. Proto byl vývoz této společnosti do Unie odečten od dumpingového dovozu z ČLR a Tchaj-wanu.

(72) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky ohledně souhrnného posouzení, prozatímní zjištění popsaná v 97. až 102. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

4.3.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(73) Jak je uvedeno v 71. bodě odůvodnění výše, bylo zjištěno, že dovoz od jednoho tchajwanského vyvážejícího výrobce nebyl dumpingový a byl odečten od dumpingového dovozu. Z důvodu zachování důvěrnosti nelze zveřejnit objem a tržní podíl tohoto dovozu. Odečtení zanedbatelného objemu tohoto dovozu a jeho podíl na trhu, jenž činí mnohem méně než 1 %, nemělo vliv na vývojový trend objemu dumpingového dovozu z dotčených zemí a jeho podílu na trhu během posuzovaného období.

(74) Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky týkající se objemu dovozu z dotčených zemí a jeho podílu na trhu a s přihlédnutím k revidovaným závěrům uvedeným v 73. bodě odůvodnění výše, se prozatímní zjištění uvedená ve 103. až 106. bodě odůvodnění prozatímního nařízení potvrzují.

4.3.3. *Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení*

(75) Po poskytnutí prozatímních informací zúčastněné strany požadovaly další informace týkající se charakteru „nákladů po dovozu“ uvedených v 110. bodě odst. ii) odůvodnění v prozatímním nařízení. Těmito náklady byly míněny náklady na manipulaci a dočasné uskladnění dovážených výrobků v místě dovozu, poplatek za celní odbavení a bankovní poplatky.

(76) Náklady po dovozu byly ověřeny během inspekcí na místě v prostorách dovozců uvedených v 7. bodě odůvodnění. V návaznosti na tyto inspekce Komise zjistila, že dovozní náklady jsou nižší než ty, které byly stanoveny na základě údajů dostupných v době prozatímního nařízení.

(77) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že není schopna ověřit, zda byly řádně zohledněny všechny náklady spojené s dovozem až do dodávky prvnímu nezávislému odběrateli v Unii. V tomto ohledu je třeba ozřejmit, že cenové podbízení je srovnání prodejní ceny výrobního odvětví Unie ze závodu a ceny vyvážejících výrobců po celním odbavení na hranici Unie. Proto se náklady mezi přístavem a prvním nezávislým odběratelem v tomto srovnání nezohledňují.

(78) Jedna zúčastněná strana poukázala na to, že významná část obdobného výrobku se v Unii prodává s ochranným povlakem ([1]). Vyvážející výrobce tvrdil, že používání povlaku by se mělo odrazit na PCN, které používá Komise, neboť značně ovlivňuje cenu.

(79) Tento požadavek byl předložen velmi pozdě, přibližně 11 měsíců po zahájení šetření a přibližně 10 měsíců poté, co bylo PCN oznámeno stranám. V této fázi Komise nebyla schopna identifikovat jednotlivé dotčené transakce.

(80) Komise však provedla celkovou úpravu na základě informací poskytnutých výrobním odvětvím Unie v reakci na toto tvrzení.

(81) Po poskytnutí konečných informací tatáž zúčastněná strana tvrdila, že úprava by neměla být celková, ale měla by se týkat jen transakcí, v nichž byl obdobný výrobek skutečně pokryt ochranným povlakem. Tato strana dále nesouhlasí s hodnocením, že její požadavek byl vznesen pozdě, jelikož tyto informace byly veřejně dostupné před zahájením tohoto šetření.

(82) Jak již bylo vysvětleno, Komise použila celkovou úpravu, neboť nebylo možné identifikovat dotčené transakce jednotlivě. Je známo, že dotčené transakce tvoří nikoli nevýznamnou část všech transakcí. Strana se nemůže spoléhat pouze na veřejně dostupné informace, ale úpravu musí zdůvodnit v předložené odůvodněné žádosti.

(83) Účinek přepočítání těchto nižších dovozních nákladů byl do značné míry vyvážen úpravou z titulu ochranného povlaku. Kombinovaný účinek těchto dvou úprav ukázal téměř neměnné vážené průměrné rozpětí podbízení u dovozu z dotčených zemí na trh Unie v rozmezí od 9,8 % do 11,4 % (oproti 9,6 % a 11,3 % v prozatímním nařízení). Vážené průměrné rozpětí cenového podbízení dovozu z dotčených zemí na trhu Unie se také téměř nezměnilo a pohybovalo se mezi 23,1 % a 25,3 % (ve srovnání s 22,9 % a 25,2 % v prozatímním nařízení).

(84) Jedna zúčastněná strana poznamenala, že šetření ukázalo, že vyvážející výrobci prodávají téměř výhradně nezávislým distributorům nebo obslužným střediskům ocelářského průmyslu, zatímco výrobní odvětví Unie prodávalo distributorům, integrovaným obslužným střediskům a konečným uživatelům. Tato zúčastněná strana tvrdí, že za účelem porovnání cen musí Komise zohlednit fixní náklady obslužných středisek, protože je tu rozdíl v obchodní úrovni. Úpravu o rozdíly v obchodní úrovni však lze provést, pokud se prokáže, že existují trvalé a zřejmé rozdíly v ceně mezi těmito obchodními úrovněmi, a nikoli na základě rozdílů v nákladech. Skutečné srovnání cen, za které výrobní odvětví Unie prodávalo na obou obchodních úrovních na trhu Unie, ukázalo, jak je uvedeno v 112. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že rozdíl v obchodní úrovni neměl dopad na ceny. Žádná ze zúčastněných stran neposkytla informace, jež by toto zjištění vyvrátily. Podmínky pro úpravu z titulu obchodní úrovně tedy nejsou v tomto případě splněny.

(85) Po poskytnutí konečných informací tatáž strana tvrdila, že při srovnání prodejních cen obslužných středisek výrobního odvětví Unie s cenami vyvážejících výrobců údajně nebyly srovnávány srovnatelné výrobky. V této souvislosti strana uvedla, že obslužná střediska výrobního odvětví Unie prodávají ve značné míře dále zpracované zboží, jako například pásky, úzké svitky a disky, zatímco vývozci prodávají hlavně standardní svitky.

(86) V této souvislosti je třeba poznamenat, že standardní svitky nebyly srovnávány s úzkými výrobky, jako jsou pásky nebo úzké svitky. Šířka výrobku byla jedním z prvků v PCN, a díky tomu bylo zajištěno, že se porovnávaly jen výrobky s podobnou šířkou. Pokud jde disky, ty nebyly zahrnuty do srovnání, jelikož je vyvážející výrobci na trh Unie vůbec nevyváželi.

([1]) Tenký materiál, často PVC, používaný na povrch plochých za studena válcovaných výrobků s cílem chránit je proti škrábnutí a zlepšit kvalitu hran v případě řezání.

(87) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se dovozních cen z dotčených zemí či cenového podbízení, závěry, k nimž se dospělo ve 107. až 112. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(88) Zúčastněné strany zopakovaly svá tvrzení, že namísto rozdělení ukazatelů na makroekonomické a mikroekonomické by se pro posouzení újmy měly důsledně používat údaje týkající se výrobců v Unii zařazených do vzorku. Takový přístup by však pomíjel dostupné informace na úrovni výrobního odvětví Unie týkající se konkrétně výroby, výrobní kapacity, využití kapacity, objemu prodeje, podílu na trhu, růstu, zaměstnanosti, produktivity a velikosti dumpingového rozpětí.

(89) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zopakovala své tvrzení, podle kterého skutečnost, že největší výrobce v Unii Outokumpu není součástí vzorku, zkresluje analýzu újmy. Jak je ovšem uvedeno v 93. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, vzorek byl považován za reprezentativní, protože představoval přibližně 50 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii. Proto skutečnost, že společnost Outokumpu v šetření nespolupracovala, nemá vliv na reprezentativnost vybraného vzorku a kvalitu ověřených údajů o výrobcích zařazených do vzorku.

(90) Zúčastněné strany tvrdily, že když se ukazatele újmy dělí na makroekonomické a mikroekonomické, nelze vyvodit žádný smysluplný závěr o tom, do jaké míry výrobci zařazení do vzorku utrpěli újmu (pokud vůbec). Tento argument je irelevantní. V souladu s článkem 3 základního nařízení se zjišťování újmy provádí na úrovni výrobního odvětví Unie. Výběr vzorku je technika, kterou předpokládá článek 17 základního nařízení a která umožňuje Komisi omezit počet vyšetřovaných stran (v tomto případě výrobců v Unii), když je tento počet velký. Výběr vzorku však neomezuje určení újmy jen na vzorek výrobců v Unii. Některé ukazatele újmy, například podíl na trhu a objem prodeje, lze smysluplně zkoumat pouze na úrovni výrobního odvětví Unie. Zjištění týkající se vzorku se kromě toho považují za reprezentativní pro úroveň výrobního odvětví Unie. Proto by měly být zváženy veškeré dostupné informace týkající se výrobního odvětví Unie jako celku.

(91) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se obecných poznámek k hospodářské situaci výrobního odvětví Unie, závěry, k nimž se dospělo ve 107. až 112. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

(92) Co se týče zaměstnanosti, zúčastněné strany tvrdily, že k poklesu zaměstnanosti došlo v důsledku zvýšení produktivity výrobního odvětví Unie. Avšak zvýšení produktivity v posuzovaném období o 6 % bylo mnohem nižší než pokles zaměstnanosti o 11 %. Tento pokles je rovněž ovlivněn objemem výroby výrobního odvětví Unie, který se na rostoucím trhu snížil o 5 %.

(93) Jak je popsáno výše, kvůli dumpingovému dovozu z dotčených zemí bylo výrobní odvětví Unie nuceno snížit svou výrobu na rostoucím trhu. Pokud by výrobní odvětví Unie bývalo mohlo využít tohoto růstu trhu a zvýšit svou výrobu tak, aby odpovídala zvyšující se poptávce, tato zvýšená produkce by bývala vyvážila zvýšení produktivity. Výsledné ztráty pracovních míst by byly bývaly podstatně nižší. Proto se má za to, že na pokles zaměstnanosti měl vliv hlavně dumpingový dovoz z dotčených zemí a zvýšená efektivita výrobního odvětví Unie měla na to jen malý dopad.

(94) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že mezi roky 2004 a 2007se zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie významně zvýšila o 55 %. Číslo o zaměstnanosti uvedené v prozatímním nařízení však vyjadřuje zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie jako celku, zatímco údaj o počtu zaměstnanců mezi lety 2004 a 2007 se týká pouze části výrobního odvětví Unie. Tato čísla proto nejsou srovnatelná a nevykazují trend zvyšování zaměstnanosti.

(95) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se makroekonomických ukazatelů, závěry, k nimž se dospělo ve 121. až 132. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(96) Zúčastněné strany zopakovaly svá tvrzení, že prodejní ceny kopírují ceny surovin, zejména chromu a niklu, a že vývoj cen výrobního odvětví Unie by měl být analyzován bez „přirážky za slévání".

(97) Tyto strany předložily další informace ohledně kolísání základní ceny, jak je uvedeno v 141. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Údaje se týkaly třídy 304 plochých za studena válcovaných výrobků o tloušťce 2 mm s dokončovací úpravou 2b prodávaných výrobci v Unii ([1]). Podle těchto údajů základní cena během posuzovaného období průběžně klesla asi o 11 % z 1 015 EUR za tunu v roce 2010 na 907 EUR za tunu v období šetření. Úroveň snížení je sice nižší než pokles z 1 200 EUR/tunu na 1 000 EUR/tunu, který byl uveden v prozatímním nařízení, leč podporuje zjištění týkající se výrazného poklesu základní ceny.

(98) Jedna zúčastněná strana rovněž tvrdila, že důkazy poskytnuté v 141. bodě odůvodnění prozatímního nařízení ohledně analýzy základní ceny nestačí k doložení zjištění, že základní cena pro výrobní odvětví Unie v posuzovaném období poklesla, protože je prý předložil pouze jeden výrobce v Unii.

(99) I když informace předložil jeden výrobce v Unii, netýkají se pouze jednoho výrobce v Unii. Tyto informace odkazují na informace, které zveřejnila CRU, věhlasná poradenská společnost ocelářského průmyslu. CRU zveřejnila informace o německém trhu jako celku, a nikoliv o cenách jednotlivých výrobců v Unii. To, že základní ceny neustále během posuzovaného období klesaly, potvrdily navíc informace poskytnuté jinými zúčastněnými stranami, jak je uvedeno v 97. bodě odůvodnění výše.

(100) Vyvozuje se proto závěr, že pokles prodejních cen výrobního odvětví Unie zapříčinily jak klesající ceny surovin, tak významný pokles základní ceny, který nesouvisí s vývojem cen surovin. Tento druhý aspekt poklesu cen, a sice pokles základní ceny, svědčí o tom, že výrobní odvětví Unie muselo dále snižovat ceny v průběhu posuzovaného období navzdory ztrátovosti způsobené cenovým tlakem dumpingového dovozu z dotčených zemí.

(101) Po poskytnutí konečných informací jeden dovozce tvrdil, že výše uvedené informace týkající se vývoje základní ceny jsou „subjektivním názorem" evropského výrobce, který by měl být dále ověřen. Informace uvedené v 97. bodě odůvodnění výše však neposkytl evropský výrobce, nýbrž sdružení vývozců, které se coby účastník řízení vyslovilo proti uložení opatření. Vzhledem k tomu, že tyto informace jsou v souladu s veřejně dostupnými informacemi od specializovaných poradenských společností, jsou považovány za spolehlivé.

(102) Po poskytnutí konečných informací jiná zúčastněná strana tvrdila, že příčinou klesající základní ceny byla hlavně její mimořádně vysoká hodnota v druhém čtvrtletí roku 2010. Tato strana neposkytla žádné argumenty, proč by se toto období nemělo brát v úvahu při analýze vývoje základní ceny. Vzhledem k tomu, že analýza ukazatelů újmy musí pokrývat celé posuzované období, nelze tento argument přijmout.

(103) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana poukázala na to, že podle tabulky 11 prozatímního nařízení byla průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie vždy vyšší než jednotkové výrobní náklady během celého posuzovaného období. Tento rozdíl údajně znamená, že ztráty, které utrpěli výrobci v Unii, jsou nevysvětlené.

(104) V této souvislosti je třeba poznamenat, že jednotkové výrobní náklady, které jsou uvedeny v tabulce 11 prozatímního nařízení, zahrnovaly pouze výrobní náklady bez prodejních, správních a režijních nákladů. Výsledkem přímého srovnání těchto jednotkových nákladů s jednotkovou prodejní cenou tedy nemůže být zisk dosažený výrobci v Unii zařazenými do vzorku.

4.4.3.2. Zásoby

(105) Zúčastněné strany připomínkovaly 7 % pokles stavu zásob v posuzovaném období a považují jej za známku zdravé situace výrobního odvětví Unie.

([1]) Za léta 2010–2012 byly k výpočtu průměrné základní ceny použity údaje o společnostech Aperam, AST, Acerinox a Outokumpu a za rok 2013 o společnostech Acerinox, Aperam a Outokumpu.

(106) Avšak pokles zásob o 7 % v posuzovaném období se pouze řídil objemem výroby výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku. Jak ukazuje tabulka 13 prozatímního nařízení, úroveň zásob během posuzovaného období skutečně činila přibližně 15 % výroby. Menší výkyvy mezi 14 % a 16 % by měly být považovány vzhledem k jejich mírnému kolísání za běžné změny stavu zásob.

(107) Zúčastněné strany dále tvrdily, že zásoby na úrovni 15 % roční produkce, což je přibližně dvouměsíční obrat, jsou vysoké v odvětví, které vyrábí převážně na objednávku. Tato úroveň zásob je způsobena časovým posunem mezi produkcí a různými fázemi procesu prodeje, jakož i různými způsoby prodeje. Zásoby na úrovni 15 % výroby tedy nelze považovat za mimořádně vysoké.

(108) Komise potvrzuje, že zásoby nejsou smysluplným ukazatelem pro účely šetření.

4.4.3.3. Investice

(109) Zúčastněné strany uvedly, že výrobní odvětví Unie provádělo během celého posuzovaného období rozsáhlé investice přesahující jednu miliardu EUR/rok. Komise s ohledem na toto tvrzení zjistila, že úroveň investic uvedená v prozatímním nařízení byla ve skutečnosti úrovní celkové čisté účetní hodnoty aktiv. Skutečná úroveň investic je uvedena v následující tabulce, která nahrazuje odpovídající řádek v tabulce 14 prozatímního nařízení:

Tabulka 3

Investice, všichni výrobci v Unii (část ukazatelů újmy)

	2010	2011	2012	Období šetření
Investice (v EUR)	37 490 603	48 191 901	70 857 777	53 367 691
Index (2010 = 100)	*100*	*129*	*189*	*142*

(110) Skutečné investice vzrostly o 89 procentních bodů z 37 milionů EUR v roce 2010 na 70 milionů EUR v roce 2012, poté v průběhu posuzovaného období poklesly o 47 procentních bodů na 53 milionů EUR. Toto nominální zvýšení je však způsobeno velmi nízkou úrovní investic v roce 2010. Ve skutečnosti byla úroveň investic tak nízká, že čistá účetní hodnota aktiv během celého posuzovaného období neustále klesala, jak ukazuje tabulka 14 prozatímního nařízení.

(111) I když nominálně se tento ukazatel újmy během posuzovaného období zlepšil, nemá vliv na celkově negativní posouzení újmy, protože během posuzovaného období tento ukazatel klesal.

(112) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že po revizi investic je třeba stejně revidovat ukazatel „návratnosti investic“. Ukazatel návratnosti investic je však zisk vyjádřený v procentech z čisté účetní hodnoty investic, jak je uvedeno v 150. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Revize ukazatel o investicích tedy nemá žádný dopad na návratnost investic. V důsledku toho návratnost investic nemusí být revidována, jak bylo správně uvedeno v prozatímním nařízení.

(113) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že celkové investice ve výši 209 milionů EUR za celé posuzované období je v rozporu s chováním společností, které utrpěly újmu. Jak je uvedeno v 110. bodě odůvodnění výše, úroveň investic po celé posuzované období klesala. Proto nemůže být toto tvrzení přijato.

(114) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se mikroekonomických ukazatelů, další závěry, k nimž se dospělo v 135. až 151. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

4.5. **Závěr ohledně újmy**

(115) Na základě výše uvedeného, a protože nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje Komise závěry učiněné v 152. až 155. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, tj. že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma ve smyslu č. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI**

(116) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být souběžně s tím poškozeno i jinými známými faktory. Komise dbala o to, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčených zemí, nebyla přičítána na vrub tomuto dumpingovému dovozu.

(117) Zúčastněné strany (vyvážející výrobci a distributoři) zopakovaly tvrzení týkající se příčinné souvislosti, s nímž přišly už v prozatímní fázi, aniž předložily k posouzení nějaké nové skutečnosti. Tyto připomínky se týkaly mimo jiné: nízké úrovně dovozu, dovozních cen a jejich vývoje podle cen surovin, dovozu z jiných zemí a nadbytečné kapacity výrobního odvětví Unie. Jelikož nebyly předloženy žádné nové argumenty, má se za to, že o připomínkách bylo podrobně pojednáno v 156. až 208. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Z důvodu větší jasnosti se o některých připomínkách pojednává níže.

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(118) Zúčastněné strany rovněž znovu zopakovaly, že dovoz během období šetření z dotčených zemí ve výši 4,3 % v případě ČLR a 5,1 % v případě Tchaj-wanu nemohl být příčinou újmy výrobního odvětví Unie, zvláště když podíl výrobního odvětví Unie na trhu činil ve stejném období přibližně 80 %. Komise zjistila, že během období šetření se dumpingový dovoz z dotčených zemí podbízel vůči cenám výrobního odvětví Unie o 9,8 % až 11,4 %, jak je vysvětleno v 83. bodě odůvodnění výše. I když dovoz nemusí být dokonalým konkurenčním tlakem, jak již bylo uvedeno v 158. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, přesto vyvíjí cenový tlak na výrobní odvětví Unie, a proto nedovoloval výrobnímu odvětví Unie udržet si svůj podíl na trhu, ani ziskovost. Kromě toho, jak je uvedeno v 70. bodě odůvodnění, Komise určila, že byly splněny podmínky pro provedení souhrnného posouzení účinků dovozu z ČLR a Tchaj-wanu, který během období šetření společně dosahoval 9,5 %.

5.2. **Účinky jiných faktorů**

5.2.1. *Nedumpingový dovoz z Tchaj-wanu*

(119) Jak je uvedeno v 66. bodě odůvodnění výše, po připomínkách k poskytnutí prozatímních informací bylo zjištěno, že jeden tchajwanský vyvážející výrobce dumping neprovádí. Proto musí být analyzován dopad tohoto dovozu na celkovou situaci výrobního odvětví Unie, neboť již není zahrnut do dumpingového dovozu.

(120) Objem tohoto dovozu však byl po celé posuzované období zanedbatelný a jeho podíl na trhu byl vždy výrazně nižší než 1 %. Komise tak dospěla k závěru, že vzhledem k zanedbatelnému objemu nedumpingového dovozu z Tchaj-wanu se tento dovoz nijak významně nepodílel na újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie.

5.2.2. *Dovoz z dalších třetích zemí*

(121) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že dovozní ceny z jiných zemí, např. z Jižní Koreje a Jižní Afriky, jsou nižší než dovozní ceny z ČLR, a spolu s dovozem z Indie, který má podobné ceny jako čínský dovoz, by mohly vyvíjet tlak na ceny výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku. Tato strana dále tvrdí, že průměrné ceny dovozu z těchto tří zemí jsou nižší než průměrné a újmu nezpůsobující ceny výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku.

(122) Jak však už bylo uvedeno v 174. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, ploché za studena válcované výrobky zahrnují rozličné třídy oceli, což má za následek významné cenové rozdíly, které nemohly být zohledněny v průměrných cenách podle údajů Eurostatu. Nemá proto smysl porovnávat jen průměrné ceny, které tyto rozdíly neberou v úvahu. Na základě průměrných cen skutečně nebylo zjištěno cenové podbízení u ČLR a Tchaj-wanu, ale bylo stanoveno na základě srovnání podle jednotlivých typů výrobku, jak je uvedeno v 111. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(123) Tatáž strana rovněž tvrdí, že dovoz z Indie a Jižní Koreje vykázal významný růst v absolutních i relativních hodnotách. Vyloučení těchto zemí je proto údajně neobjektivní.

(124) Pokud jde o Jižní Koreu, její podíl na trhu vzrostl v průběhu posuzovaného období z 2,3 % na 2,8 %, tedy pouze o 0,5 procentního bodu. Zatímco dovoz z Indie rostl rychleji, jeho podíl na trhu se po celé posuzované období držel na velmi nízké úrovni menší než 2 %. Svědčí to o tom, že existují objektivní rozdíly mezi situací ČLR a Tchaj-wanu na jedné straně a Indie a Jižní Koreje na straně druhé.

(125) Tatáž strana také poznamenává, že Komise nepředkládá žádné vysvětlení, pokud jde o to, co způsobilo celkové zvýšení cen v roce 2011 a co způsobilo pokles cen v roce 2012.

(126) V 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se vysvětluje, že náklady i ceny jsou ovlivněny vývojem cen surovin, zejména chromu a niklu. Vzhledem k tomu, že ceny z jiných třetích zemí sledovaly podobný trend, lze předpokládat, že důvody pro vývoj cen jsou podobné. Jak však bylo uvedeno v 174. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, ploché za studena válcované výrobky zahrnují rozličné třídy oceli, což má za následek významné cenové rozdíly, které v průměrných cenách podle údajů Eurostatu nemohly být zohledněny.

(127) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že dovoz z Jižní Koreje, Indie a Jižní Afriky nelze považovat za zanedbatelný, neboť v období šetření měly tyto země společně 6,3 % podíl na trhu. V prozatímním nařízení však žádný z těchto dovozů nebyl považován za zanedbatelný a jejich účinky byly náležitě analyzovány.

(128) Tatáž strana dále tvrdila, že dovoz z ČLR tvořila ve velké míře série 304. Ostatní typy výrobku, například série 316, 316L a 321 jsou dražší, protože všechny mají vyšší obsah niklu. Proto, navzdory výroku v 174. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dovozy z jiných třetích zemí musí být buď v sériích třídy 200 (což je nikový výrobek v Unii), nebo výrazně dumpingové. Toto tvrzení tedy naznačuje, že průměrná cena z ČLR je srovnatelně nízká, jelikož údajně pouze nikové výrobky jsou levnější než nejoblíbenější třída prodávaná čínskými vývozci.

(129) Toto hodnocení však zcela přehlíží levné série třídy 400, což je komoditní výrobek v Unii, jak je uvedeno v 189. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. ČLR skutečně vyvezla srovnatelně vysoké procento drahých výrobků série 300. To bylo prokázáno skutečností, že ČLR i Tchaj-wan mají podobné rozpětí cenového podbízení, přestože čínské ceny byly během období šetření v průměru o více než 100 EUR vyšší než tchajwanské ceny, jak vyplývá z tabulky 7 prozatímního nařízení.

5.2.3. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(130) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že pokles vývozních cen o 11 %, jak vyplývá z tabulky 16 prozatímního nařízení, svědčí o tom, že tento cenový pokles přispěl k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(131) V tomto ohledu se v 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení vysvětluje, že náklady i ceny jsou ovlivněny vývojem cen surovin, zejména chromu a niklu. Pokles cen na vývozních trzích se podobá poklesu cen na trhu Unie, a je tedy ovlivněn stejnými nákladovými faktory.

(132) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že nebyl posouzen nebo vysvětlen pokles vývozních cen. Touto věcí se jasně zabývá předchozí bod odůvodnění, kde se vysvětluje, že příčinou poklesu vývozní ceny je vývoj cen surovin.

5.2.4. *Nadbytečná kapacita*

(133) Zúčastněné strany tvrdily, že nízké využití kapacity výrobního odvětví Unie bylo způsobeno přebytečnou kapacitou instalovanou před rokem 2010. Rok 2010 byl však rokem nejvyššího využití kapacity během posuzovaného období. Je třeba připomenout, že během posuzovaného období se využití kapacity snížilo ze 77 % na 70 % zejména v důsledku poklesu objemu výroby. Kvůli dumpingovému dovozu z dotčených zemí bylo výrobní odvětví Unie nuceno snížit svou výrobu na rostoucím trhu. Proto se má za to, že nižší využití výrobní kapacity nemůže být způsobeno přebytečnou kapacitou instalovanou před rokem 2010.

5.2.5. *Obavy z narušení hospodářské soutěže*

(134) Co se týče analýzy příčinných souvislostí obav z narušení hospodářské soutěže uvedené v 183. až 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jedna zúčastněná strana poznamenala, že analýza provedená Komisí je nedostatečná. Komise prý ignorovala její námitku a nesprávně interpretovala nálezy zjištěné ve věci spojení podniků Outokumpu/INOXUM a fakta ze současného šetření. Na podporu svého tvrzení uvádí, že čtyři velcí výrobci v Unii mají stále dominantní postavení na trhu, protože drží asi 80 % podíl na trhu.

(135) Toto tvrzení je věcně nesprávné. Jak je uvedeno v tabulce 9 prozatímního nařízení, podíl výrobního odvětví Unie na trhu skutečně činil 80 % během období šetření. Jak je však uvedeno v 90. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobní odvětví Unie se skládá z devíti známých výrobců. Zahrnuje čtyři hlavní integrované výrobce a pět menších výrobců.

(136) Tatáž strana s odvoláním na 351. bod odůvodnění rozhodnutí ve věci spojení podniků Outokumpu/INOXUM tvrdila, že GŘ COMP zjistilo, že „na trhu aktivně působí pouze čtyři hlavní aktéři EU, po nichž následuje skupina malých neevropských aktérů, z nichž každý představuje ne více než 5 % trhu“.

(137) Tento údajný citát však není správný. Správně tento citát zní: „na trhu aktivně působí pouze čtyři hlavní aktéři, po nichž následuje skupina malých evropských a neevropských aktérů.“ Je tedy zřejmé, že tato strana nesprávně citovala rozhodnutí ve věci spojení podniků Outokumpu/INOXUM a úplně opomenula pět menších výrobců v Unii.

(138) Po poskytnutí konečných informací tatáž strana uznala opomenutí malých evropských aktérů v citátu, neboť každý z nich nepředstavuje ani 5 % trhu. S odkazem na 135. bod odůvodnění však trvala na tom, že čtyři hlavní integrovaní výrobci mají 80 % podíl na trhu. Jak je však uvedeno v tomto bodě odůvodnění, 80 % podíl na trhu se týká všech devíti známých výrobců v Unii. Toto tvrzení je tedy věcně nesprávné, a může být proto zamítnuto.

(139) Stejná strana se odvolala na 187. bod odůvodnění prozatímního nařízení a tvrdila, že slova „i když omezení spojená s dovozem nemusí být v současnosti silná, je možné, že by se v budoucnosti zvýšila“ jsou čistě spekulativní a týkají se hypotetických událostí v budoucnu. Toto hodnocení je nesprávné. Citované tvrzení pochází z rozhodnutí o spojení podniků Outokumpu a INOXUM a slova „v budoucnosti“ se tedy týkají událostí po tom, co bylo přijato rozhodnutí o spojení. Jak je vysvětleno v témže bodě odůvodnění prozatímního nařízení,

dovoz z ČLR a Tchaj-wanu během posuzovaného období vzrostl o 70 %. V nařízení o celní evidenci se navíc uvádí, že v roce 2014 se dovoz z ČLR dále zvýšil o 115 % a dovoz z Tchaj-wanu o 66 % ([1]). Tento trvalý nárůst objemu dovozu ukazuje, že toto tvrzení není spekulativní a zvýšení nebylo „budoucí hypotetickou událostí", ale došlo k němu mezi přijetím rozhodnutí o spojení podniků Outokumpu/INOXUM a zveřejněním prozatímního nařízení.

(140) Jelikož v tomto ohledu nejsou k dispozici nové spolehlivé informace, Komise potvrzuje svá zjištění v 183. až 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení o tom, že podmínky hospodářské soutěže v Unii nemohly zabránit, aby dumpingový dovoz z dotčených zemí způsoboval výrobnímu odvětví Unie újmu.

5.2.6. *Údajně cyklický vývoj objemu dovozu*

(141) V 105. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byl učiněn závěr, že dovoz během celého posuzovaného období neustále rostl s výjimkou roku 2012. Zúčastněné strany však tvrdily, že vývoj objemu dovozu nevykazoval během posuzovaného období trvale rostoucí tendenci, a měl spíše cyklický charakter, když v letech 2010 a 2012 nastalo „dovozní dno" a v letech 2011 a 2013 „dovozní vrchol". Za účelem posouzení tohoto tvrzení byl prozkoumán dovoz z dotčených zemí za delší časové období na základě údajů Eurostatu. Z důvodu zachování důvěrnosti nebyl vyloučen zanedbatelný dovoz tchajwanského vyvážejícího výrobce, u nějž nebyl zjištěn dumping. Nemá však žádný vliv na trendy vyplývající z tabulky 4.

Tabulka 4

Objem dovozu z dotčených zemí

	2009	2010	2011	2012	Období šetření	2014
Objem dovozu (v tunách)	87 517	184 140	269 845	220 151	312 517	583 460
Index (2010 = 100)	*48*	*100*	*147*	*120*	*170*	*317*

Zdroj: Eurostat

(142) Ze statistiky dovozu vyplývá, že pokud jde o období od roku 2009 do roku 2014, jedinou výjimkou v jinak rostoucím objemu dovozu z dotčených zemí byl rok 2012.

5.2.7. *Klesající prodej a výroba navzdory rostoucím objednávkám*

(143) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že nízký objem výroby a prodeje výrobního odvětví Unie klesá navzdory rostoucímu objemu objednávek. Informace obsažené v podnětu skutečně naznačují, že objem objednávek výrazně převyšuje objem prodeje. Tato dvě čísla však nejsou přímo srovnatelná, neboť nejsou vykazována na stejném základě. Po poskytnutí prozatímních informací předložilo výrobní odvětví Unie v reakci na toto tvrzení další informace ohledně srovnatelnosti těchto údajů. Když se na srovnatelném základě porovnají informace o objednávkách a prodeji, tento rozdíl je skutečně zanedbatelný.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(144) Jelikož nebyly předloženy další připomínky týkající se příčinných souvislostí, závěry, k nimž se došlo ve 156. až 208. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

([1]) Nařízení o celní evidenci, 13. bod odůvodnění.

6. ZÁJEM UNIE

(145) Jak je uvedeno v 209. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda navzdory zjištění, že újmu způsobuje dumping, může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření.

6.1. Zájem výrobního odvětví Unie

(146) Jak bylo popsáno v 210. až 212. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, většina výrobního odvětví Unie podporuje uložení opatření, přičemž největší výrobce v Unii (Outokumpu) se nadále nevyjadřoval. Jeden výrobce precizních pásků, coby dotčeného výrobku, vystoupil po zveřejnění prozatímního nařízení na podporu opatření.

6.2. Zájem dovozců a distributorů, kteří nejsou ve spojení

(147) Jak již bylo uvedeno v 7. bodě odůvodnění výše, Komise provedla inspekce na místě v prostorách tří vývozců a dvou uživatelů v Itálii a Polsku s cílem posoudit podrobně opodstatněnost předložených tvrzení.

(148) Jak bylo popsáno v 213. až 217. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dovozci a distributoři, kteří nebyli ve spojení, byli v projednávaném případě velmi aktivní a celkově se stavěli proti uložení opatření.

(149) Jedna zúčastněná strana se vyjádřila k rozdílům v kvalitě. Tvrdila, že kvalita nabízená indickými a americkými výrobci plochých za studena válcovaných výrobků nemá stejnou standardní úroveň ve srovnání s produkcí výrobního odvětví Unie nebo s dovozem z ČLR a Tchaj-wanu. Toto tvrzení nebylo podloženo. Jak je uvedeno v 101. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobci obecně splňují celosvětové normy, a nebyly předloženy žádné důkazy, že u indických nebo amerických výrobců v USA tomu tak není.

6.3. Zájem uživatelů

(150) Řada vyvážejících výrobců a distributorů zopakovala obavy ohledně možných negativních účinků opatření na uživatele. Samotní uživatelé však tyto obavy nesdílí a uživatelé se do této věci zapojili jen ve velmi omezené míře.

6.4. Zájem dalších stran

(151) A nakonec, německý odborový svaz pracovníků v kovodělném průmyslu (IG Metall) opatření podpořil. Vyjádřil obavy z negativního dopadu dumpingového dovozu na stav výrobního odvětví Unie. Tento odborový svaz zastupuje rovněž pracovníky v důležitých uživatelských odvětvích, například v automobilovém průmyslu a v odvětví bílého zboží.

6.5. Závěr ohledně zájmu Unie

(152) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se zájmu Unie, závěry, k nimž se dospělo ve 209. až 222. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, se potvrzují.

7. ZPĚTNÁ PŮSOBNOST

(153) Pokud jde o možné uplatňování antidumpingových opatření se zpětnou působností, je třeba posoudit kritéria stanovená v čl. 10 odst. 4 základního nařízení. Podle čl. 10 odst. 4 písm. b) je jedním z hlavních kritérií, které musí být splněno, „podstatné zvýšení vývozu“, a to „vedle výše vývozu, která způsobila újmu během šetřeného období“.

(154) Srovnání průměrného měsíčního dovozu ([1]) plochých za studena válcovaných výrobků během období šetření s průměrným měsíčním dovozem za období celní evidence (od 17. prosince 2014 do 25. března 2015) vykazuje pokles objemu dovozu za období celní evidence. Jak je uvedeno v tabulce 6 prozatímního nařízení, během období šetření bylo skutečně dovezeno z dotčených zemí v průměru za měsíc 26 043 tun plochých za studena válcovaných výrobků ([2]). Pro srovnání, během období celní evidence činil průměrný měsíční objem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z dotčených zemí přibližně 22 000 tun neboli o 15 % méně. Z důvodu zachování důvěrnosti nebyl vyloučen zanedbatelný dovoz tchajwanského vyvážejícího výrobce, u nějž nebyl zjištěn dumping.

(155) Kritérium týkající se dalšího podstatného zvýšení dovozu tedy není splněno. Vyvozuje se proto závěr, že konečné antidumpingové clo nebude vybíráno se zpětnou platností přede dnem použitelnosti prozatímních opatření.

(156) Po poskytnutí konečných informací požadovala zúčastněná strana vybrání cla se zpětnou účinností a tvrdila, že Komise posuzovala nesprávné období při určování, zda uložit opatření se zpětnou účinností. Tato strana uvedla, že při určování toho, zda došlo k podstatnému zvýšení dovozu, by se měl posuzovat vývoj dovozu za celé období po období šetření.

(157) Tato strana upozorňuje na nárůst dovozu v období mezi únorem a prosincem 2014, tedy v období začínajícím před zahájením šetření a končícím přibližně dva týdny po začátku celní evidence dovozu. Vývoj dovozu skutečně v uvedeném období vykázal růst, z toho však nevznikla pravděpodobnost, že vyrovnávací účinky opatření, která měla být uložena od 26. března 2015, budou vážně mařena, pokud nebudou přijata další opatření ode dne 17. prosince 2014.

(158) Je tomu tak proto, že po červenci 2014 (krátce po zahájení šetření) a ještě více po prosinci 2014 (začátek celní evidence) vykazoval vývoj dovozu klesající tendenci, až dosáhl úrovně dovozu, jaká byla během období šetření ba dokonce ještě nižší, jak je uvedeno v 154. bodě odůvodnění výše. V období pro které tato strana žádá uložení cla se zpětnou účinností (období omezené na 90 dnů před uložením prozatímních opatření, tedy od 26. prosince 2014 do 25. března 2015) není vývoj dovozu určitě charakterizován růstem, nýbrž poklesem, a tudíž tomuto dovozu nelze přisuzovat negativní účinek.

(159) Na tomto základě měla Komise za to, že nebyly splněny právní podmínky pro použití její diskreční pravomoci podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(160) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinných souvislostí a zájmu Unie a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by mělo být uloženo konečné antidumpingové clo na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků pocházejících z ČLR a Tchaj-wanu podle pravidla nižšího cla v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení.

8.1. **Úroveň pro odstranění újmy**

(161) Zúčastněné strany tvrdily, že cílový zisk by neměl být založen na roku 2007, protože to prý byl výjimečně dobrý rok pro ocelářský průmysl. Z informací, které má Komise k dispozici, však vyplývá, že v období 2004–2007 byl rok 2007 vskutku pouze třetím nejlepším rokem z hlediska ziskovosti tohoto odvětví.

(162) Jedna dotčená strana také tvrdila, že rok 2007 byl skutečně výjimečný, neboť jeho kvartály končily s velmi odlišnými výsledky. Během prvních dvou čtvrtletí roku 2007 si toto odvětví vedlo velmi dobře a dosahovalo ziskového rozpětí přes 10 %. V dalších dvou čtvrtletích však byla situace úplně jiná, se ziskovým rozpětím mírně nad hranicí rentability nebo dokonce záporným.

([1]) Jelikož je období celní evidence podstatně kratší než období šetření, je srovnání měsíčních průměrných hodnot užitečnější než srovnání celkových objemů za obě příslušná období.
([2]) 312 517 tun z ČLR a Tchaj-wanu po rozdělení na 12 měsíců.

(163) I když může být pravda, že takový vývoj je výjimečný, svědčí to také o tom, že celkový průměr za rok 2007 nemůže být mimořádně vysoký, neboť v něm výrobní odvětví Unie zažilo dvě dobrá a dvě slabá čtvrtletí.

(164) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že cílový zisk je srovnatelně vyšší než v jiných šetřeních týkajících se ocelářských výrobků, jako jsou svařované trouby a trubky ([1]) a ploché válcované výrobky s orientovanou strukturou z křemíkové elektrotechnické oceli (dále jen „GOES“) ([2]). Tato strana však neuvádí žádné argumenty, proč mají informace týkající se odvětví vyrábějícího odlišný výrobek větší význam než informace týkající se samotného výrobního odvětví Unie, které vyrábí ploché za studena válcované výrobky. Kromě toho, ani informace použité jak v případech, kde šlo o svařované trubky a duté profily a o GOES nejsou založeny na novějších informacích, než je tomu v projednávaném případě. Tyto informace se proto nepovažují za významnější než informace použité v prozatímním nařízení.

(165) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že zisk, jehož výrobní odvětví Unie dosáhlo v roce 2007, nemůže být považován za spolehlivý či reprezentativní, neboť tržní podmínky byly výjimečné, jak je popsáno v 162. bodě odůvodnění. Tato strana však nezpochybnila skutečnost, že rok 2007 byl pouze třetím nejlepším rokem z hlediska ziskovosti tohoto odvětví, jak je uvedeno v 161. bodě odůvodnění výše. Argument, že zisk z roku 2007 nemůže být spolehlivý nebo reprezentativní, nemůže být přijat, protože zisk výrobního odvětví Unie je v souladu se ziskovostí dosahovanou v předchozích letech 2004–2006.

(166) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že když Komise vypočítala ceny obdobného výrobku nezpůsobující újmu připočtením skutečné ztráty vzniklé během období šetření k prodejním cenám výrobního odvětví Unie a dále připočtením výše uvedeného ziskového rozpětí ve výši 8,1 %, odchýlila se od své údajně dlouhodobé praxe, kdy ceny nezpůsobující újmu počítala tak, že k výrobním nákladům přičetla cílový zisk.

(167) Oba tyto postupy existují a používají se. Jelikož se nevyskytly srovnatelné prodejní transakce výrobního odvětví Unie, cenu nezpůsobující újmu lze stanovit tak, že se k celkovým nákladům připočte cílový zisk. V projednávaném případě se však najdou srovnatelné prodejní transakce. Obdobný výrobek prodávaný výrobním odvětvím Unie sestával kromě toho z tisíců typů výrobku a všichni výrobci v Unii zařazení do vzorku měli rozsáhlou síť společností ve spojení, včetně obslužných středisek ocelářského průmyslu, a těm vznikaly náklady. Proto se považovalo za prakticky neproveditelné sbírat informace o nákladech pro každý typ výrobku na úrovni PCN. Namísto toho byly celkové náklady stanoveny tak, že se k vážené průměrné ztrátě připočítala vážená průměrná prodejní cena. Potom bylo k celkovým nákladům stanoveným tímto způsobem připočítáno ziskové rozpětí ve výši 8,1 %.

(168) Po poskytnutí konečných informací tatáž zúčastněná strana předložila další argumenty, proč by měla být vypočítána cena nezpůsobující újmu tak, že se cílový zisk přičte k výrobním nákladům.

(169) Zaprvé, tato strana konstatovala, že existuje významný až 150 % rozdíl v cenách mezi jednotlivými PCN, který nelze vysvětlit rozdílnými náklady. Tento argument však nebyl podložen žádnými důkazy. Potvrzuje se, že různé PCN mají skutečně velmi významné rozdíly v nákladech v důsledku různých jakostních tříd oceli, šířek, tlouštěk a dokončovací úpravy. Skutečně se potvrdilo, že rozdíly v nákladech mezi různými PCN mohou přesáhnout 150 %.

(170) Zadruhé, uvedená strana předložila příklad s hypotetickými výrobními náklady a hypotetickou prodejní cenou za hypotetický typ výrobku, z něhož prý vyplývá, že není správné vypočítávat cílovou cenu na základě prodejní ceny. Jelikož však všechny informace použité v příkladu jsou hypotetické a nijak se netýkají skutečných údajů, výsledek tohoto hypotetického příkladu nemůže prokázat, že použitá metodika je nesprávná.

(171) Zatřetí tato strana tvrdí, že Komise prostě neshromáždila údaje o výrobních nákladech podle PCN od spolupracujících výrobců v Unii. Toto tvrzení je nesprávné. Údaje o výrobních nákladech si Komise vyžádala v dotazníku, který vyplnili výrobci Unie, a byly ověřeny.

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/110 ze dne 26. ledna 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých svařovaných trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících z Běloruska, Čínské lidové republiky a Ruska a o zastavení řízení týkajícího se dovozu některých svařovaných trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících z Ukrajiny na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 6).

([2]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/763 ze dne 12. května 2015 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Ruské federace a Spojených států amerických (Úř. věst. L 120, 13.5.2015, s. 10).

(172) A konečně, zúčastněná strana poskytla příklad, který údajně prokazuje, že Komise přičetla cílový zisk k prodejní ceně, která se musela prodávat s velmi vysokým ziskem. Na podporu tohoto argumentu byly srovnány prodejní ceny výrobního odvětví Unie s jejich vlastní vývozní cenou a s prodejní cenou podobného výrobku výrobního odvětví Unie.

(173) Obě PCN použitá v příkladu byla vyvážena v malých množstvích, a tudíž neměla žádný dopad na rozpětí újmy pro danou společnost. Navíc tvrzení, že PCN se muselo prodávat s velmi vysokým ziskem, není doloženo důkazy ani nálezy ze šetření.

(174) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy další připomínky týkající se úrovně pro odstranění újmy, potvrzují se závěry, k nimž se došlo ve 224. až 229. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

8.2. **Konečné antidumpingové clo**

(175) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinných souvislostí a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by mělo být uloženo konečné antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku, a to na úrovni rozpětí dumpingu nebo újmy podle pravidla nižšího cla.

(176) Sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené jako cena CIF s dodáním na hranice Unie před proclením by měly být stanoveny takto:

Tabulka 5

Dumpingové rozpětí, rozpětí újmy a sazby antidumpingového cla

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (%)	Rozpětí újmy (%)	Antidumpingové clo (%)
ČLR	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.	42,2	25,3	25,3
ČLR	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	42,2	25,3	25,3
ČLR	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	50,2	24,4	24,4
ČLR	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	50,2	24,4	24,4
ČLR	Ostatní spolupracující společnosti	49,1	24,6	24,6
ČLR	Všechny ostatní společnosti	50,2	25,3	25,3
Tchaj-wan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	0		0
Tchaj-wan	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	6,8	23,1	6,8
Tchaj-wan	Yieh United Steel Corporation	6,8	23,1	6,8
Tchaj-wan	Ostatní spolupracující společnosti	6,8	23,1	6,8
Tchaj-wan	Všechny ostatní společnosti	6,8	23,1	6,8

(177) Sazby antidumpingového cla pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti". Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních antidumpingových celních sazeb.

(178) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových celních sazeb. Tato žádost musí být zaslána Komisi ([1]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že daná změna nemá vliv na právo dotyčné společnosti využívat celní sazbu, která se na ni použije. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni použije, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(179) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingového cla, sazba antidumpingového cla pro všechny ostatní společnosti by se neměla vztahovat pouze na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, ale i na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

8.3. **Nabídky cenových závazků**

(180) Po poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci předložili nabídky cenových závazků v souladu s článkem 8 základního nařízení.

(181) Komise tyto nabídky vyhodnotila a dospěla k závěru, že jejich přijetí by bylo neproveditelné ve smyslu článku 8 základního nařízení. Je tomu tak zejména z důvodu široké škály nerozlišitelných typů výrobku, které jsou předmětem nabídky, které se podstatně liší, pokud jde o jejich cenu a složitou strukturu společností/skupin vyvážejících výrobců, což by znemožnilo sledování plnění závazků.

(182) Komise vysvětlila vyvážejícím výrobcům, že dotčený výrobek není vhodný pro závazek. Komise rovněž vysvětlila, že struktura jejich společnosti/skupiny by znemožnila sledování plnění závazků.

(183) Všechny tři nabídky byly proto odmítnuty.

8.4. **Konečný výběr prozatímních cel**

(184) Jedna zúčastněná strana uvedla, že z opatření by měly být vyňaty objemy dovozu, které se v okamžiku uložení prozatímního cla již nachází v tranzitu. To by se v praxi rovnalo osvobození od cla, což by ohrozilo nápravný účinek opatření, a tudíž se zamítá.

(185) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolňují.

(186) Toto nařízení je v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení,

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/Belgie.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz plochých válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli, dále již neupravených, pouze válcovaných za studena (úběrem za studena), v současnosti kódů KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 a 7220 20 89, pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu.

Sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
ČLR	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan City	24,4	C024
ČLR	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd., Tianjin City	24,4	C025
ČLR	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze I	24,6	
ČLR	Všechny ostatní společnosti	25,3	C999
Tchaj-wan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei City	0	C030
Tchaj-wan	Všechny ostatní společnosti	6,8	C999

Uplatnění individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný, potvrzuji, že (objem) výrobků z plochých za studena válcovaných výrobků prodaných na vývoz do Evropské unie, pro které byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) na Tchaj-wanu/v ČLR. Prohlašuji, že údaje uvedené na této faktuře jsou úplné a pravdivé.“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

Není-li stanoveno jinak, použijí se příslušná platná ustanovení o clech.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízení (EU) č. 2015/501 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu se vyberou s konečnou platností. Částky zajištěné nad konečnou sazbu antidumpingového cla se uvolňují.

Článek 3

Pokud případný nový vyvážející výrobce v Čínské lidové republice poskytne Komisi dostatečné důkazy o tom, že:

— nevyvážel do Unie výrobek popsaný v čl. 1 odst. 1 během období šetření (od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013),

— není ve spojení s žádným vývozcem nebo výrobcem v Čínské lidové republice, na které se vztahují opatření uložená tímto nařízením,

— skutečně vyvezl do Unie dotčený výrobek po skončení období šetření, z něhož vycházejí příslušná opatření, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství do Unie,

ustanovení čl. 1 odst. 2 mohou být změněna zařazením nového vyvážejícího výrobce mezi spolupracující společnosti nezařazené do vzorku, na něž se tudíž vztahuje vážená průměrná sazba cla.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. srpna 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Čínští spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Země	Název	Doplňkový kód TARIC
ČLR	Lianzhong Stainless Steel Corporation, Guangzhou	C026
ČLR	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co., Ltd., Ningbo	C027
ČLR	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tianjin	C028
ČLR	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co., Ltd., Zhangjiagang City	C029